

Bonanza

— safdeha · 17 Eylül 2020

Hep doğru, hep haklı, hep medeni, hep kahraman, hep tek başına dünyaya hakim, en iyi evde oturmaya, en iyisini kullanmaya layık...Asil bir ırk! Bu imajı, 70li yıllara bizim beynimize yerleştirdiler, dizinin adı Bonanza, Küçük Ev, Dallas... Onlar gibi şapka aradık, satın aldık, giydik... Onlar gibi elimize tahta tabancalar alıp iki gruba ayrıldık, iyilerle kötüler çarpıştık. İyiler hep kazandığı için o gruba dahil olma yarışı içinde olduk. Bu diziler yetmedi, Teksas, Tommiks, Zagor gibi çizgi romanlar kapış kapış alınır, bunlara çok para vermemek için her okuyan okunmamışla değiş-tokuş yapar ve bu yalan Amerikan idolunu okurduk. Hep onlar gibi olmak isterdik. Neyseki, Tarkan ve Karaoğlan gibi çizgi romanlarda ortaya çıktı da bu yabancı kültüre tamamen teslim olmadık. Kismende olsa, büyüklerin anlattığı destansı hikayeler ile bu çizgi romanlarda bizim ilgi odağımız oldular. Maalesef bu yabancı çizgi roman ve diziler ile bizi yabancı hayranlığına ve kültürüne esir ettiler. Bu nedenle o ülkelere gitmek, yaşamak, okumak, hatta oradaki hastanelerde tedavi olmak tercihlerimiz oldu. Bu aşağılanmış kültürde ne tarihini tanıyan, ne var olan gücüne inanan nesiller yetişmedi. Bizim yaşımızda bu sağ ve sol gibi ikiye bölünme ve dik duruşu engelleyici bölünmeler ortaya çıkardı. Bunun yanlış olduğu görüp uyanan halka bu sefer alevi-sünni, Kürt-Türk, İslam veya değil gibi dayatmalarla her onlukta doğan güneşimizi darbelerle karartmayı başardılar.

Tarihini öğrenen, kendi dizisini, kendi filmi, şiirini yazan, kendi silahını yapmaya çaba gösteren seviyeye geldiğimizde; etrafımızı saran ülkelerle terörü önümüze koydular. Biz onlarla meşgul olurken, onlardan aldığımız silahlar ile onlar daha da güçlendiler. Etrafımızda ki ülkelerin enerji kaynaklarına sahip oldukça zenginleştiler. Yine onların istediği bir oyunun içine girdik ister istemez. Her ne kadar biz güçlensek de, etrafımızın cahilliği bize boyun büktürmeye ve zayıflatmaya yetti... Kur'anın dediği gibi Hristiyan ve Yahudiler bize dost olmadılar. Dost görünen maskelerinin arkasından bize daima katıla katıla güldüler.

Şimdiki nesil çocuklarımızın İslamı öğrenmelerini engellemek adına, ahlaki çöküntüyü destekleyen dizi ve filmlerini medeni ve fantezi adı altında onlara sunmaktalar. Yaptıkları müzikler ile kendi kültürünün çirkin modellerini gençlerin önüne altın tepside sunmaktalar. Hala bu aşağılanma şekil değiştirerek kendini yenilemektedir. Sanal dünyayı çocuklarımıza yasaklayamıyoruz da, kendi kültür ve geleneklerimizi unutan anne-babalar ile bunu onlara sunamıyoruz. Kısacası çocuklar ile ilgilenemiyoruz. Onlarda bizim aradığımız yollar gibi kendi yanlış yollarını buluyorlar, maalesef.

Artık global bazda, Amerika yaptığı dayatmalarla, esaretin yolunu küçük Müslüman ülkelere açmıştır. Filistin davası çökmüş, Arap birliği lav edilmiştir. Artık ne diziydi ne filmiydi ne de çizgi romana ihtiyaç duymuyorlar. İstediklerini aleni dayatıyor bu ülkelere...

Temel mesele, öldüğü zaman Müslüman geleneklerine göre ölüleri gömülen ülkelerin halkları, İslamı

bilmiyor, bildiğini sanan ise, Kur'ana göre yaşamıyor. İman ettiği Allah tarifi İhlas süresinde ki çerçeveye uymuyor. Kişi farkında olmadan şirke girerek kendine göre tarifi olan rabbini kabul ediyor ve ona ibadet ediyor. Gerçek ve bir olan Rabbine iman etmeyen Müslümanlar ise, sırf biraz daha yaşayayım diye, esareti ve kıt kanaat yaşamı kabul edip, rezil rüsva yaşamaya devam ediyor.

Eğer Bir ve gerçek Allah'a ibadet eden insanlık olsa, hangi dünyanın gücü Allah'a karşı zafer elde edebilir ki... En basitinden üzerine Ebabil kuşları tarafından atılan taşlar ile devrinin en mağrur ordusu mağlup olur, en sıcak havayla, kuraklıkla ve Koranayla sınav edilir ve çaresiz kalır. Biz Müslümanlar gerçek İslamı yaşamıyor ve ona göre iman edip hayatımızı düzenlemiyoruz. Bu yüzden dünyanın her yerinde zulme uğruyor ve başımızı kuma gömüp yaşamakla deve kuşunu taklit edip, açık hedef olarak ölüyor, öldürülüyoruz.

Diriliş ancak, Kuran'ı duvara asıp çocuklarımızdan korumak ve onların okumasını engellemekte değil; Kur'anı çocuklarımızın ulaşacağı ortalığa koyup, ilaçları onların ulaşamayacağı yerlere koymaktadır. "Oku, Rabbinin adıyla oku!" ayetini çocuklarımıza yaşatmak ve Allah'a yapılacak ibadeti onlara sevdirmektedir. Allah korusun, bu uyanışı gerçekleştirmezsek daha nice felaketlerle baş başa kalmaya mahkum edilir ve ağır sınavlardan geçeriz.

Saffet Kuramaz